

4409
วันที่ 8 ตุลาคม 2544

ที่ ทส 0909.2/ 1533

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
92 ถนนพหลโยธิน ซอย 7
เขตพญาไท กทม. 10400

25 กรกฎาคม 2549

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณฑริก ในท้องที่ ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. รายงานการประชุมคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2544
2. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณฑริก ในท้องที่ ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. พร้อมแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 140 ชุด

ด้วยกรมป่าไม้ได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานสำรวจและควบคุมพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบุณฑริกและป่าห้วยยอดม่น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อพิจารณาจัดตั้งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และรายงานให้กรมป่าไม้ทราบ ว่า พื้นที่ดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า โดยคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ มีมติเห็นชอบกำหนดให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในการประชุมครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2544 (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้จัดทำร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พร้อมแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายร่างพระราชกฤษฎีกา คำชี้แจง รายละเอียด บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา บัญชีเปรียบเทียบ สำหรับนำชี้แจงในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เสร็จเรียบร้อยแล้ว

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้ว เมื่อปรากฏว่าบริเวณที่ดินดังกล่าว มีเนื้อที่ประมาณ 222,257.50 ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นเทือกเขาเล็กเทือกเขาน้อยตามแนวชายแดนไทย - ลาว ด้านทิศตะวันออกสภาพป่าเป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง และป่าดงดิบเขาที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่ไหลลงสู่ลำโดมน้อย เป็นแหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เสี่ยงผา ช้างป่า เสือโคร่ง วัวแดง กวางป่า หมาใน สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และนกชนิดต่าง ๆ โดยพื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ไม่มีบุคคล ...

ไม่มีบุคคลใดมีกรรมสิทธิ์หรือครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน และไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราษฎรแต่อย่างใด มีความเหมาะสมที่จะจัดให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าอย่างปลอดภัย เพื่อรักษาไว้ซึ่งสัตว์ป่าที่สำคัญและสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ และเพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการป้องกันรักษาป่า จึงสมควรกำหนดพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พร้อมนี้ได้ส่งร่างพระราชกฤษฎีกาตั้งกล่าว พร้อมด้วยแผนที่แสดงแนวเขตแนบท้ายร่างพระราชกฤษฎีกาและเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน 140 ชุด (ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายยงยุทธ ดิยะไพรัช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

โทร / โทรสาร 0 2579 9446

สำเนา

รายงานการประชุม

คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ

ครั้งที่ 1/2544

วันจันทร์ที่ 8 ตุลาคม 2544

ณ ห้องประชุม 2 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รายชื่อผู้มาประชุม

1. นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ประธานกรรมการ
2. นายวีระพันธุ์ ศรีบุญลือ	แทนปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
3. นายมานิช พลอยแก้ว	แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
4. นางต้องฤดี มากบุญ	แทนปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	กรรมการ
5. นายรังสรรค์ โอภาสบุตร	แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
6. นายสรสิทธิ์ วิเชียรเจริญ	แทนอธิบดีกรมที่ดิน	กรรมการ
7. นายพินิจ สัมพันธ์เกียรติ	แทนอธิบดีกรมประมง	กรรมการ
8. นายสวัสดิ์ ธรรมบุตร	แทนอธิบดีกรมปศุสัตว์	กรรมการ
9. นายเมธา ภมรานนท์	แทนอธิบดีกรมศุลกากร	กรรมการ
10. นายโชคอำนวย กัมพลานนท์	แทนอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ	กรรมการ
11. นายเกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
12. นายอภิลาศ โอสธานนท์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
13. นางสาวพิไล พูลสวัสดิ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
14. คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
15. นายปานเทพ รัตนากร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
16. นายดิลก ทิวทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
17. นางรตยา จันทรเกียรติ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
18. นายชวาล ทัพพีกรณ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
19. นายวิโรจน์ พิมมานโรจนากูร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
20. นายปรีชา รัตนภรณ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
21. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	อธิบดีกรมป่าไม้	กรรมการ
		และเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

นายอุทิศ กุญอินทร์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ดิถี ราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายวิฑูรย์ พัทธทรัพย์	ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2. นายอดิศักดิ์ ลิขสิทธิ์สมุทร	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
3. นายไกรลาศ เทพสัมฤทธิ์พร	กองฝึกอบรม กรมป่าไม้
4. นายสุเมธ แส่นยาพันธ์	กองฝึกอบรม กรมป่าไม้
5. นางสาวราภาภรณ์ ศิริประเสริฐ	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
6. นายอภิชาติ จงสกุล	ศูนย์ศึกษาการพัฒนาพิกุลทองฯ
7. นายสกลัน แก้วนันท	หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติฯ
8. นายเอิบ เชิงสะอาด	หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเขียว
9. นายไพบูลย์ เสวตมาลานนท์	หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ด้านตะวันตก
10. นายชัยนิรุจน์ มะลิวัลย์	กองการอนุญาต กรมป่าไม้
11. นายสุชาติ โกะฉงค์	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
12. นายนพรัตน์ นาคสถิตย์	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
13. นายสุโกชาติ อึ้งวิจารณ์ปัญญา	ส่วนวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมป่าไม้ กรมป่าไม้
14. นายสมชาย พลเยี่ยม	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
15. นายศรัทธัย สังคเลศ	ส่วนวิจัยอุทยานแห่งชาติและสัตว์ป่า กรมป่าไม้
16. นายไพโรจน์ จีวบุญสร้าง	กรมปศุสัตว์
17. นายทวี หนูทอง	กรมป่าไม้
18. นายสิทธิา จิระเจริญสุวรรณ	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
19. น.ส.พจนีย์ พจนะลาวัณย์	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
20. นายประจักษ์ นะวงศ์	สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
21. นายภวัตร คันธมธุรวงศ์	กรมประมง
22. นางดวงรัตน์ โพธิ์เที่ยง	ส่วนวิจัยอุทยานแห่งชาติและสัตว์ป่า กรมป่าไม้
23. นางสาวกาญจนา นิตยะ	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
24. นายวัฒนา พงษ์พันธ์	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
25. นายกาญจน์พันธ์ คำแหง	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
26. นายบรรลือ ต.วัฒนผล	สำนักงานอนุสัญญาฯ CITES
27. นายวิสูตร สมนึก	กองนิติการ กรมป่าไม้
28. นายอภิชาติ กิจฉัตรกาวงค์	สำนักงานงานเลขานุการกรมป่าไม้
29. นายธีรภัทร ธรรมบุรุษิ	คณะทำงานรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
30. นางรุพี วัฒนศิริ	คณะทำงานรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

31. นายอภิวุฒิ สุขศรี	คณะกรรมการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
32. นายเลิศ เอื้อทวีผล	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
33. นางสาวกณิจ วินิจสร	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
34. นายอุดม ดันวัฒนธนากุล	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
35. นายไกรวุฒิ เอี่ยมมนนท์	สำนักงานป่าไม้จังหวัดกาญจนบุรี
36. นางศิริธัญญา พิมาน	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
37. ว่าที่ร้อยตรี วีระศักดิ์ ว่องทรง	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้
38. นายไวยโรจน์ ทิรญรัศมิ	ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้

เริ่มประชุมเวลา 14.30 น.

ประธานกล่าวเปิดประชุม แล้วที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า การประชุมคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ชุดนี้เป็นการประชุมครั้งแรก พร้อมกับได้แนะนำกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ที่คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งแทนชุดเก่าที่ครบวาระ
ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่อง เสนอเพื่อพิจารณา

2.1 เรื่อง พิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหาการครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองที่มีไว้ในครอบครองโดยมิชอบ เพื่อส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าเชิงพาณิชย์

ประธานมอบให้อธิบดีกรมป่าไม้ เลขานุการ ชี้แจงต่อที่ประชุม
เลขานุการ ชี้แจงว่า เมื่อพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มีผลใช้บังคับ ในบทเฉพาะกาลได้บัญญัติให้ผู้มีสัตว์ป่าคุ้มครองทั้งที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 67 และไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 66 ให้มาแจ้งชนิดและจำนวนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน 90 วัน นับแต่พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 มีผลใช้บังคับ ซึ่งการดำเนินงานประสบปัญหา คือผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองไม่ทราบเรื่อง จึงมาแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ไม่ทันภายในกำหนด เจ้าหน้าที่ป่าไม้ระดับอำเภอบางแห่งไม่ทราบรายละเอียดและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับระเบียบของเรื่องนี้ ทำให้สัตว์ป่าคุ้มครองที่จะนำมาเพาะเลี้ยงที่มีอยู่ในขณะนี้ มีไว้โดยมิชอบทั้ง ๆ ที่มีได้เจตนาที่จะทำผิดกฎหมายแต่อย่างใด ทำให้ไม่สามารถครอบครอง เพาะพันธุ์ ค้า ส่งออกให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายได้ กรมป่าไม้เห็นว่ายังมีโอกาสที่จะทำให้สัตว์ป่าคุ้มครอง เช่น กวาง นก ภู ปลา ที่มีศักยภาพในการเพาะเลี้ยงสามารถเพาะเลี้ยงโดยชอบด้วยกฎหมาย กรมป่าไม้จึงขอเสนอแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยอาศัยมติคณะรัฐมนตรีกำหนดขอบเขตและหลักการในการแก้ปัญหา คือ

1. ให้กรมป่าไม้รับมอบสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เห็นสมควรให้เพาะพันธุ์ได้ โดยไม่ต้องดำเนินการคดีภายใน 90 วัน นับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติ
2. เมื่อเจ้าหน้าที่รับมอบสัตว์ป่าคุ้มครองแล้วให้สัตว์ป่านั้นตกเป็นของแผ่นดิน
3. ให้กรมป่าไม้จำหน่ายเฉพาะสัตว์ป่าคุ้มครองที่รับมอบมาในราคาถูก โดยสงวนสิทธิ์ให้เจ้าของสัตว์ป่าที่นำมามอบให้เป็นผู้มีสิทธิซื้อสัตว์ป่า เพื่อนำไปเพาะพันธุ์ในลำดับแรก

จึงขอให้คณะกรรมการโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบในแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าวที่กรมป่าไม้เสนอ เพื่อกรมป่าไม้จะได้ดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นพอสรุปได้

- โดยหลักการแล้วประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพมาก ทั้งชนิดพันธุ์ พันธุกรรม ระบบนิเวศ แต่มีความสนใจการพัฒนาเศรษฐกิจบนความหลากหลายทางชีวภาพน้อยมาก โดยมุ่งไปสนใจในการพัฒนาเศรษฐกิจบนความหลากหลายของต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น การเลี้ยงกวางเพื่อต้องการเขากวางอ่อน เราเลี้ยงกวางไทยไม่ได้ แต่กลับไปเลี้ยงกวางต่างประเทศได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทั้ง ๆ ที่กวางไทยให้ผลผลิตที่สูงกว่ากวางต่างประเทศประมาณเท่าตัว ทั้งนี้ เนื่องจากเรามีข้อกฎหมายในทางลบในการส่งเสริม จึงควรเปิดโอกาสให้มีการเลี้ยงกวางไทย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจบนความหลากหลาย

- เนื่องจากพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 ได้เปิดโอกาสให้มีการเพาะพันธุ์ได้ แต่มีปัญหาว่ายังไม่สามารถเพาะพันธุ์ได้ แต่สามารถเพาะพันธุ์สัตว์ป่าต่างประเทศโดยถูกต้องตามกฎหมาย ปัญหาอยู่ที่ไหน หากดำเนินการดังกล่าวแล้วแก้ปัญหาได้หรือไม่

ขอทราบว่าการมอบสัตว์ป่าคุ้มครองต้องนำมาส่งให้เจ้าหน้าที่หรือไม่ และในการจำหน่ายคืนในราคาถูกนั้นหมายถึงอะไร

เลขานุการชี้แจงเพิ่มเติม

ผู้ที่ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองเพื่อเพาะพันธุ์และมีอยู่ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อครอบครองไม่ชอบด้วยกฎหมายส่งผลให้ไม่สามารถ เพาะพันธุ์ ค้า และส่งออกได้ ดังนั้นในวันนี้จึงต้องหาแนวทางทำให้ผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้มีไว้ในครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายเสียก่อน

กรมป่าไม้จะให้เจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบ ณ ที่สัตว์นั้นอยู่ สำหรับรายละเอียดของราคาสัตว์ที่จะจำหน่ายคืนให้เจ้าของเดิมมีอยู่ในเอกสารที่แจกให้ใหม่

ประธาน

ในอดีตที่ผ่านมากรมป่าไม้ให้ผู้มีสัตว์ป่าคุ้มครองมาแจ้งการครอบครองภายใน 90 วัน นับแต่พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 มีผลใช้บังคับ แต่มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่บางเกษตรกรหรือเจ้าของสัตว์ป่าบ้าง ทำให้ไม่สามารถแจ้งได้ทันภายใน 90 วัน ที่กฎหมายกำหนด จึงทำให้มีสัตว์ป่าคุ้มครอง

อยู่ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ เพาะพันธุ์สัตว์ป่าเกรงจะถูกจับ ครั้งนี้เป็นโอกาสอีกครั้งที่จะให้มาแจ้งการครอบครองต่อเจ้าหน้าที่ ซึ่ง 90 วันอาจไม่เพียงพอต่อการสื่อสารทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับภาระขึ้นทะเบียนและเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงให้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติ

หากปัญหาการครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครองเพื่อการเพาะพันธุ์ไม่ได้รับการแก้ไข ต่อไปประเทศไทยจะเต็มไปด้วยสัตว์ป่าต่างประเทศ เช่น กวางรูซ่า นกกระเจือกเทศ และอูฐ

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้กรมป่าไม้ดำเนินการตามที่กรมป่าไม้เสนอแนวทางแก้ไข

2.2 เรื่อง พิจารณายกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2537) และฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2543) ซึ่งกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองและให้ใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ ... (พ.ศ.) แทน

เลขานุการ ชี้แจงว่าชนิดของสัตว์ป่าคุ้มครองตามบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองในกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2537) ต้องได้รับการพิจารณาปรับปรุงใหม่ เนื่องจาก

1. ชนิดของสัตว์ป่าคุ้มครองบางรายการได้ประกาศกำหนดทั้งสกุล Genus หรือวงศ์ Family ซึ่งทำให้คุ้มครองไปถึงสัตว์ป่าของต่างประเทศด้วย
2. การกำหนดชื่อสามัญภาษาไทยที่กำหนดเป็นสกุล Genus หรือวงศ์ Family ไม่ครอบคลุมสัตว์ป่าบางตัว เนื่องจากมีชื่อเรียกแตกต่างกัน
3. สัตว์ป่าบางตัวมีจำนวนลดน้อยลงควรคุ้มครองเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ
4. สัตว์ป่าจำพวกไม่มีกระดูกสันหลัง แมลง บางรายการเปลี่ยนชื่อทางวิทยาศาสตร์ ผีเสื้อ

บางชนิดควรควบคุมเฉพาะการนำเข้า-ส่งออก และเพิ่มบางตัวที่หายาก

จึงขอเสนอที่ประชุมขอความเห็นชอบยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2537) และฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2543) ซึ่งกำหนดสัตว์ป่าให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองและให้ใช้กฎกระทรวงฉบับใหม่แทน ซึ่งมีรายละเอียดของสัตว์ป่าคุ้มครองปรากฏตามเอกสารที่แนบ

ที่ประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นดังนี้

- บัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง ลำดับที่ 314 และลำดับที่ 315 อาจคาดเคลื่อน กล่าวคือ นกกเขาในลำดับที่ 314 เป็นตัวเดียวกันกับนกเงือกปากดำในลำดับที่ 315
 - ในลำดับที่ 317 นกเงือกสีน้ำตาล ปัจจุบันได้แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ นกเงือกสีน้ำตาลชนิดหนึ่งและนกเงือกคอขาวอีกชนิดหนึ่ง
 - นกชนหิน นกกก นกแก๊ก ซึ่งนกกลุ่มนี้ได้หายไปจากบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครอง
 - หมา คือ Asian Wild dog กับ Jackal คนไทยเรียกสุนัขจิ้งจอกหมด ขอให้ตรวจสอบ
- ตรงนี้ด้วย

ประธาน ชี้แจงที่ประชุมว่า เนื่องจากเรื่องนี้มีคนรู้น้อยมากจึงขอให้กรรมการประสานงานโดยตรงกับดร.ชาลา ในรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ การเรียกชื่อไทย

ดร.ชาลา สำหรับนกชนหิน นกกก นกแก๊ก ไม่ได้หายไปไหน เพียงแต่การเรียงลำดับได้เรียงตามตัวอักษรนก จึงอยู่ไม่เป็นกลุ่ม ๆ

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2537) และฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2543) ที่กำหนดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง และให้ใช้กฎกระทรวง ฉบับที่ ... (พ.ศ.) แทน ตามที่กรมป่าไม้เสนอและหากกรรมการท่านใดตั้งใจสงสัยในประเด็นใดให้ส่งข้อมูลเพิ่มเติมมาให้กรมป่าไม้ เพื่อกรมป่าไม้จะได้ดำเนินการต่อไป

2.3 เรื่อง พิจารณากำหนดสัตว์ป่าคุ้มครองให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้เพิ่มเติม

เลขานุการ ชี้แจงว่า กรมป่าไม้พิจารณาเห็นว่าสัตว์ป่าคุ้มครองอีกหลายชนิดที่มีความเหมาะสมจะกำหนดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเพาะเลี้ยง แต่การกำหนดสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดใดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ สำหรับบัญชีรายชื่อสัตว์ป่าคุ้มครองที่จะกำหนดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ ปรากฏตามเอกสาร ซึ่งจะเป็นการเพิ่มเติมชนิดจากที่ได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้แล้ว

ที่ประชุมได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นดังนี้

- ไม้พุ่มหางลายขาว ที่จะกำหนดให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้ ไม่สามารถเพาะเลี้ยงในกรงได้ และข้อมูลในเรื่องนี้มีน้อย

- ขอบทราบเป็นความรู้เกี่ยวกับเสือโคร่งเสือโคร่งเพาะไว้ดูเล่น ทำอะไร เอาไว้รับประทาน ทำยา

เลขานุการ แจ้งว่าไม้พุ่มหางลายขาวมีการเพาะเลี้ยงได้ แต่จำนวนยังมีน้อยมาก

ประธาน สัตว์ป่าที่เพาะพันธุ์ได้ หากไม่ให้เกิดการสนับสนุนหรือห้ามไม่ให้ทำการเพาะพันธุ์แล้วเกรงว่าความรู้วิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการเพาะพันธุ์จะสูญหายไป

คุณชูวิทย์ พิทักษ์พรพลลภ ชี้แจงว่า เสือโคร่งราคาค่อนข้างแพง คือ ราคาประมาณ 500,000 บาท/ตัว สามารถเพาะได้ง่าย ใช้ประโยชน์ในการทำยา ส่วนใหญ่ทำสวนเสือเพื่ออนุรักษ์ขยายมิให้สูญพันธุ์ เมื่อเสือดายถึงจะนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น ปัจจุบันเสือโคร่งไทยไม่สามารถทำการเพาะพันธุ์ได้ตามกฎหมาย

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้กรมป่าไม้กำหนดสัตว์ป่าคุ้มครองให้เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้เพิ่มเติมตามที่กรมป่าไม้เสนอ

2.4 เรื่องพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์การอนุญาตส่งสัตว์ป่าต่างประเทศที่ได้จากการเพาะเลี้ยงออกนอกราชอาณาจักร

เลขานุการ ชี้แจงว่า กรมป่าไม้ขอความเห็นชอบคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติในการกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตส่งสัตว์ป่าต่างประเทศที่ได้จากการเพาะเลี้ยงออกนอกราชอาณาจักร เนื่องจากในปัจจุบันการเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าต่างประเทศได้ทำเป็นอาชีพ ทำกำไร ผู้นำเข้าที่เพาะเลี้ยงได้ต้องการใบอนุญาตส่งออก แต่ขณะนี้กรมป่าไม้ยังมิได้มีระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ กรมป่าไม้จึงขอกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาส่งสัตว์ป่าต่างประเทศที่ได้จากการเพาะพันธุ์ออกไปนอกราชอาณาจักร เช่น

- สัตว์ป่าต่างประเทศที่เป็นพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ต้องได้มาหรือนำเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมาย
- พ่อพันธุ์แม่พันธุ์ต้องมีจำนวนมากพอที่จะไม่ให้เกิดการผสมเลือดชิด (In breeding)
- ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ป่า
- ต้องมีการขึ้นทะเบียนให้ผู้ประกอบการเพื่อให้ส่งออกได้

ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขของอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งพืชป่าและสัตว์ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นต่างๆ ดังนี้

- การเพาะเลี้ยงให้มีการแยกประเภทให้ชัดเจนแยกตามบัญชี 1 บัญชี 2 และบัญชี 3 มีผู้ที่ได้สัตว์ป่ามาทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ถ้าได้มาโดยถูกต้องตามกฎหมายไม่มีปัญหา แต่ถ้าได้มาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องมีการนิรโทษกรรมหรือมีมติคณะรัฐมนตรีด้วยหรือไม่

- กฎหมายมีมาตรการอย่างไรเกี่ยวกับ REEXPORT ซึ่งสัตว์ป่าในประเทศเพื่อนบ้านเรามีมาก และเป็นชนิดเดียวกับของบ้านเรา ส่งเข้ามาเพื่อเอา EXPORT จะแก้ไขอย่างไร

- ในกรณีที่มีผู้มาขออนุญาตเพาะพันธุ์สัตว์ป่าต่างประเทศเพื่อส่งออก ถ้ามีการส่งออกนอกเหนือจากที่เพาะพันธุ์ได้มีมาตรการป้องกันอย่างไร

- ในกรณีผู้นำเข้าสัตว์ป่าต่างประเทศที่มีราคาสูงและทุนนิยมผูกเลี้ยงดูจนสามารถเพาะพันธุ์ได้แต่ไม่สามารถส่งออกได้จะแก้ไขได้หรือไม่

ดร. ชวลา ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า มีกลุ่มเพาะพันธุ์สัตว์ป่าต่างประเทศที่มีการนำสัตว์ป่าเข้ามาในประเทศอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กลุ่มนี้ต้องการทำให้ถูกต้องตามระเบียบขั้นตอนของทางราชการและสอดคล้องกับเงื่อนไขของอนุสัญญา (CITES)

สัตว์ป่ารอบ ๆ บ้านเราที่เป็นชนิดเดียวกับของเรานักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเคยตีความว่า แม้ว่าจะเป็นสัตว์ป่าต่างประเทศ หากเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดเดียวกับของไทยเมื่อเข้ามาในประเทศไทยต้องปฏิบัติตามกฎหมายไทย ดังนั้น สัตว์ป่าคุ้มครองที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรต้องเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้มาจากการเพาะพันธุ์

ที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี แต่ถ้าเป็นสัตว์ป่าต่างประเทศที่ไม่ตรงกับสัตว์ป่าคุ้มครองของไทยก็ไปเข้าหลักเกณฑ์เงื่อนไขของอนุสัญญาฯ (CITES)

การกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขดังกล่าว สามารถแก้ไขได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งหากเพาะพันธุ์ได้ให้ขึ้นทะเบียนไว้ แต่ถ้าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะยากต่อการแก้ไขปัญหา

เลขานุการ ชี้แจงว่าการป้องกันการกระทำผิด ได้กระทำเป็น 2 ประการ คือ

1. การตรวจสอบที่ด่านตรวจสัตว์ป่า ซึ่งตั้งอยู่ตามท่าอากาศยานและตามจุดต่าง ๆ ตามชายแดนทั่วประเทศ

2. สัตว์ป่าที่ขออนุญาตเพาะเลี้ยงในบัญชี (CITES) หรือบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองชนิดที่เพาะพันธุ์ได้จะต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ป่า และมีบัญชีที่ทำการเพาะพันธุ์ให้ตรวจสอบอยู่แล้ว กรมป่าไม้ขอรับไปดำเนินการร่างระเบียบ เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ต่อไป

มติที่ประชุม

ให้ความเห็นชอบให้กรมป่าไม้ไปออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตส่งสัตว์ป่าต่างประเทศที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ออกนอกราชอาณาจักร

2.5 พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า พ.ศ.2540

เลขานุการ ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่ามีมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ได้ให้อำนาจอธิบดีกำหนดอัตราในการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ เนื่องจากกรมป่าไม้มีอาคารที่พัก สถานที่ฝึกอบรม ที่รัฐได้ลงทุนซึ่งไม่แตกต่างกับอุทยานแห่งชาติ และมีหลายแห่งที่ประชาชนมีความประสงค์เข้าไป เมื่อเข้าไปต้องมีค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาซ่อมแซม อีกทั้งเป็นการสนองนโยบายการท่องเที่ยว กรมป่าไม้จึงขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ในการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนในอัตราไม่เกินท้ายระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (ฉบับที่ 2) พร้อมกับขอแก้ไขรูปแบบใบเสร็จรับเงิน และรูปแบบบัตรค่าบริการหรือค่าตอบแทนในการเข้าไปในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้ใช้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นและข้อสังเกตดังนี้

- อัตราที่จัดเก็บเหมือนกับอุทยานแห่งชาติหรือไม่ หรือเป็นคนละอัตรา
- ควรที่จะเขียนอัตราสูงสุดให้ชัดเจน
- ควรที่จะจัดเก็บนักวิจัยในอัตราหนึ่ง ให้มีอัตราที่ต่ำกว่านักท่องเที่ยวทั่วไป

- อัตราค่าบริการหรือค่าตอบแทนที่เก็บคนไทยอัตราหนึ่ง และชาวต่างประเทศอีกอัตราหนึ่ง อาจจะถูกตำหนิได้
- ให้เข้มงวดในเรื่องของขยะ
- ประธาน ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ให้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบในร่างระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการเก็บค่าบริการหรือค่าตอบแทนในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการหรือให้ความสะดวกในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่า พ.ศ. 2540

2.6 เรื่อง พิจารณาร่างระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตให้ล่าสัตว์ป่า เก็บ หรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่าในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ พ.ศ.

เลขานุการ ชี้แจงว่า มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535 กำหนดให้การล่าสัตว์ป่า การเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่จะกระทำเพื่อการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการและต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ โดยข้อเท็จจริงแล้วคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติมิได้ประชุมบ่อยครั้งนัก ทำให้การอนุญาตไม่สามารถกระทำได้ทันเวลา คณะกรรมการฯ สมัยนั้นได้มอบหมายให้ นายพิสิทธิ์ ฤกษ์ พัทลุง เป็นประธานในการยกร่างระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตโดยไม่ต้องให้คณะกรรมการฯ พิจารณาทุกครั้ง เมื่อกรมป่าไม้วาดร่างระเบียบดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาในคณะกรรมการฯ คุณพิสิทธิ์ฯ ขอถอนร่างระเบียบฯ เพื่อทบทวนข้อกำหนดหลักเกณฑ์อีกครั้ง จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่า ได้ความว่า ร่างระเบียบฯ ดังกล่าว ไม่มีความจำเป็น แต่กรมป่าไม้วาดเห็นว่าร่างระเบียบฯ ดังกล่าวยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ปฏิบัติ แม้แต่เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้วาดเองหรือบุคคลภายนอกก็ตาม จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบฯ ดังกล่าวเพื่อบรรเทาอำนาจให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขในร่างระเบียบฯ

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

- การส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยทางวิชาการเป็นสิ่งที่ดี ความหลากหลายทางชีวภาพมีค่อนข้างมาก สิ่งต้องศึกษา ค้นคว้ามีอีกมาก และน่าเป็นห่วงที่มีชาวต่างชาติเข้ามาวิจัย เราไม่ได้ผลประโยชน์ ข้อมูลหรือเทคนิคทางวิชาการเท่าที่ควร ดังนั้น ถ้าเป็นไปได้ควรกำหนดผู้ร่วมวิจัย ซึ่งอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้ อาจารย์ นิสิต นักศึกษา ร่วมเข้าทำการวิจัยด้วย ซึ่งหากทำได้ก็จะเป็นประโยชน์มาก ในระเบียบควรเขียนให้ชัดว่า นักวิชาการไทย สถาบันไทย เข้าร่วมทำการวิจัย

- ชื่อของร่างระเบียบฯ ฟังแล้วน่ากลัวที่อนุญาตให้ล่าสัตว์ป่า เก็บ หรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า น่าจะใช้ชื่อเพื่อการวิจัยในพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า การล่าสัตว์ป่า เก็บรัง ควรพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ เป็นกรณี ๆ ไป เป็นห่วงในกรณีที่ผู้วิจัยเป็นชาวต่างชาติขอล่าสัตว์ เก็บตัวอย่างสัตว์ป่า ซึ่งอาจเป็นสัตว์สูญพันธุ์ไปต่างประเทศ

- ผลการวิจัยเป็นสิทธิของใคร
- ในการวิจัยข้อมูลต้องเป็นของเราทั้งหมด ต้องทำความเข้าใจว่าสถาบันที่ร่วมมือกับต่างประเทศ

เขาได้อะไร เราได้อะไร

- ในการทำวิจัย อาจมีการกระทำกับตัวสัตว์ และไม่ต้องกระทำกับตัวสัตว์ บางครั้งจำเป็นต้องจับสัตว์ป่าจึงต้องระบุให้ชัดถึงวิธีการ ขั้นตอน บุคลากรต้องรู้จริง จรรยาบรรณการใช้สัตว์ป่าที่จะร่างขึ้นมาต้องให้สอดคล้องกับของสภากวิจัย เพื่อคุ้มครองนักวิจัยและตัวสัตว์

- มีระเบียบกรมป่าไม้ว่าด้วยการวิจัยที่ครอบคลุมเกือบทั้งหมด ชื่อบุคคลร่วมวิจัย ลิขสิทธิ์วิจัย ผลวิจัยทรัพยากรของแผ่นดิน ผลประโยชน์เท่าเทียมกัน ควรเอาระเบียบนี้มาใช้ ซึ่งใช้กับพื้นที่อุทยานแห่งชาติ

ดร.ชวลา การขออนุญาตทำการวิจัย ข้อ 5 ของร่างระเบียบที่กำหนดให้ผู้ขออนุญาต ต้องเป็นสถาบันทางวิชาการของไทย หรือหน่วยราชการของไทย ถ้าเป็นชาวต่างประเทศต้องปฏิบัติตามระเบียบสภากวิจัยแห่งชาติ และต้องส่งรายละเอียดของโครงการไม่น้อยกว่า 60 วัน เพื่อกรมป่าไม้จะได้มีเวลาตรวจสอบ

การใช้ชื่อร่างระเบียบดังกล่าว เป็นการใช้ชื่อล่าตามมาตรา 36 การล่าไม่จำเป็นต้องทำให้ตาย การจับมาติดวิทยุก็ถือว่าเป็นการล่าแล้ว กรมป่าไม้ยังไม่เคยอนุญาตให้ล่าโดยวิธีการทำให้สัตว์ตายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า สำหรับกรณีที่ชาวต่างประเทศและสถาบันของไทยร่วมวิจัย ข้อมูลส่วนหนึ่งเป็นของไทยด้วย ประธาน การเข้าไปทำการศึกษาวิจัยในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควรทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะสมุนไพรรักษาต่างชาติดังกล่าว ซึ่งยังมีสมุนไพรมากที่เราไม่รู้ สำหรับผลการวิจัยต้องเป็นของเราถ้าเขาได้เราต้องได้ด้วย

เลขาธิการ กรมป่าไม้จะปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการวิจัยให้ใช้ได้ทั้ง 3 พื้นที่ คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ และป่าสงวนแห่งชาติ จะนำมาเสนอคณะกรรมการในคราวประชุมต่อไป

มติที่ประชุม ให้กรมป่าไม้ร่างระเบียบกรมป่าไม้เกี่ยวกับการวิจัยที่ใช้กับพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และป่าสงวนแห่งชาติมาปรับใช้เป็นระเบียบเดียวกัน เพื่อใช้กับพื้นที่ทั้งอุทยานแห่งชาติ ป่าสงวนแห่งชาติ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า แล้วนำมาเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาในคราวต่อไป

2.7 เรื่อง การเพิกถอนพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ บางส่วนเพื่อใช้ในโครงการพัฒนาบ้านโย อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

เลขาธิการ ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงมีพระราชดำริที่ต้องการเห็นการแบ่งแยกเขตพื้นที่ป่าและพื้นที่การเกษตรให้ชัดเจน และในการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้ประจำจังหวัดนราธิวาส เห็นชอบให้เพิกถอนพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติฯ เพื่อใช้จัดทำโครงการพัฒนาบ้านโย เนื้อที่ประมาณ 1,350 ไร่ กรมป่าไม้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้เพิกถอนพื้นที่ดังกล่าวออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติฯ

จึงขอให้คณะกรรมการได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบในการเพิกถอนพื้นที่ดังกล่าวออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติฯ

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบในการเพิกถอนพื้นที่ประมาณ 1,350 ไร่ ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เพื่อใช้จัดทำโครงการพัฒนาบ้านโยตามที่กรมป่าไม้เสนอ

2.8 เรื่อง การจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบุนนทริก-ยอดมน จังหวัดอุบลราชธานี

เลขานุการ ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่า กรมป่าไม้ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปสำรวจพื้นที่สงวนแห่งชาติป่าบุนนทริก ในท้องที่อำเภอบุนนทริกและป่าสงวนแห่งชาติป่าห้วยยอดมน ในท้องที่อำเภอสรินทร จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ 226,958 ไร่ ปรากฏว่าป่าดังกล่าวมีสภาพป่าสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าหลายชนิดที่สำคัญคือ เลียงผา ซึ่งเป็นสัตว์ป่าสงวน

สำหรับการดำเนินการได้ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบของหน่วยงานราชการและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการประกาศจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า คือ องค์การบริหารส่วนตำบล คณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้ประจำอำเภอ ประจำจังหวัดเรียบร้อยแล้ว

จึงขอให้คณะกรรมการโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ

มติที่ประชุม ให้ความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ป่าดังกล่าว ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบุนนทริก-ยอดมน จังหวัดอุบลราชธานี

2.9 เรื่อง การประกาศจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนปริวรรต จังหวัดพังงา

เลขานุการ ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบถึงความเป็นมาในการจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จังหวัดพังงา ว่า เกิดจากชมรมทหารกองหนุนเพื่อความมั่นคงของชาติ อาสาอนุรักษ์ป่าบางเหลียง อำเภอทับปุด เสนอให้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเหืองเขาเหลียง และเขากระทะคว่ำ อำเภอเมือง และป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาปลายไต้และป่าเขาสก อำเภอปะทิว จังหวัดพังงา พื้นที่ประมาณ 127,439 ไร่ ซึ่งมีสภาพป่าเป็นป่าดงดิบ มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรืออุทยานแห่งชาติ จังหวัดพังงา จึงส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบและเสนอกรมป่าไม้ว่าสมควรกำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า กรมป่าไม้ส่งเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการสำรวจและดำเนินการตามขั้นตอน โดยผ่านความเห็นชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล คณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการลักลอบทำลายทรัพยากรป่าไม้อำเภอและจังหวัดเรียบร้อยแล้ว

มติที่ประชุม เห็นชอบให้กรมป่าไม้ดำเนินการกำหนดพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนปริวรรต จังหวัดพังงา

2.10 เรื่อง การผนวกพื้นที่เหมืองพู่จือให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร

เลขานุการ ได้รายงานให้ที่ประชุมทราบว่า การผนวกพื้นที่เหมืองพู่จือ พื้นที่ประมาณ 67,500 ไร่ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรอาจมีปัญหา เนื่องจากมีการใช้พื้นที่ทำกินและอยู่อาศัยของราษฎร ซึ่งมีชาว

กะเหรี่ยงอยู่อาศัย 45 ครอบครัว พื้นที่ทำกินประมาณ 689 ไร่ นอกจากนี้ยังมีการจ้างชาวกะเหรี่ยงและมอญ เป็นคนงาน
เหมือง ประมาณ 100 ครอบครัว ซึ่งคนงานเหล่านี้จะมีการบุกรุกพื้นที่ทำไร่และสร้างที่อยู่อาศัย กรมป่าไม้เห็นว่าควรเข้า
ไปจัดการพื้นที่ดังกล่าวก่อนที่จะสายเกินไป โดยประกาศผนวกเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรไปก่อน แล้ว
ค่อยกันพื้นที่ออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าในภายหลัง ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วในการจัดการพื้นที่

ที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นว่า

- พื้นที่ป่ายังสมบูรณ์ มีปัญหาคือกะเหรี่ยงที่อยู่เดิมก็ให้เขามีวิถีชีวิตเดิมต่อไปโดยการให้
สัตยาบัน สำหรับชาวมอญกรมป่าไม้จะมีแนวคิดอย่างไร ซึ่งในพื้นที่มีสิ่งก่อสร้างหลายอย่าง เช่น บ้าน วัด สถานเอนามัย
เห็นด้วยที่จะผนวกเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
หยุดการต่อสัมปทานบัตร
ต้องมีสัตยาบันที่ชัดเจนที่กะเหรี่ยงจะใช้วิถีชีวิตเดิม โดย 1 ครอบครัว ใช้พื้นที่ 70 ไร่ แบบ
หมุนเวียน

- ไม่ควรอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในลักษณะแบบหมุนเวียน ควรให้ความรู้ในการใช้ประโยชน์ เพราะ
ทุกคนต้องการพื้นที่เหมือนกัน

- ควรตั้งหน่วยพิทักษ์ป่าเพื่อยับยั้ง

ประธาน โดยหลักการแล้วคณะกรรมการไม่ขัดที่จะให้กำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์
สัตว์ป่า แต่เมื่อประกาศแล้วจะมาก่อปัญหาในภายหลังจะเป็นจุดอ่อน ให้ทำแนวเขตให้ชัดเจน และให้ทำหนังสือขอ
ความร่วมมือ มหาตไทย กองทัพ ผลักดันคนงานเหมืองออกไป

มติที่ประชุม เห็นชอบให้กรมป่าไม้ ผนวกพื้นที่เหมืองฟุจือเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า โดย

1. ก่อนประกาศให้กันแนวเขตให้ชัดเจน
2. ให้ตั้งหน่วยพิทักษ์ป่า
3. ให้ผลักดันชาวเหมืองโดยขอความร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย และกองทัพ

2.11 เรื่อง ขอเพิกถอนพื้นที่วัดถ้ำพระ และวัดถ้ำบูชา ออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว

เลขาธิการ ชี้แจงว่ากรมป่าไม้ขอพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว จังหวัดหนองคาย เนื้อที่
400 ไร่ ให้เป็นวัดถ้ำพระ และเนื้อที่ 400 ไร่ ให้เป็นวัดถ้ำบูชา เดิมวัดถ้ำพระและวัดถ้ำบูชาเป็นสำนักสงฆ์ ตั้งขึ้นมาก่อนมี
พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว เคยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
ในคราวประชุม ครั้งที่ 1/2534 เมื่อ 15 เมษายน 2534 ให้กันพื้นที่สำนักสงฆ์วัดถ้ำพระและวัดถ้ำบูชา แห่งละ 400 ไร่
ออกจากเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัว โดยมีเงื่อนไข

- 1 ไม่ควรเพิ่มอาคารสิ่งก่อสร้างจากเก่าที่มีอยู่ หากจำเป็นต้องก่อสร้างให้ใช้วัสดุอื่นแทนไม้

2 ต้องไม่ตัด เลื่อยต้นไม้ในบริเวณวัด

3 ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 พระราชบัญญัติป่า

สงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 ตลอดจนกฎหมายอื่นโดยเคร่งครัด

ปรากฏว่าการดำเนินการจนถึงปัจจุบันประมาณ 10 ปี ยังไม่มีการเพิกถอน กรมป่าไม้จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้ง ให้เพิกถอนพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัวบางส่วน บริเวณวัดถ้ำพระ และวัดถ้ำบูชา วัดละ 400 ไร่

เลขานุการชี้แจงเพิ่มเติม

การอนุญาตวัดจะอนุญาตเฉพาะวัดที่ถูกต้องตามกฎหมายและรวมถึงศาสนานอื่น ๆ ด้วย ถ้าหากได้มีการตั้งเงื่อนไขกฎเกณฑ์ให้มีกิจกรรมปลูกป่า ป้องกันไฟป่า เทศนเรื่องป่า สัตว์ป่า

ที่ประชุมได้ให้ข้อคิดเห็นว่า ขอให้กรมป่าไม้ระมัดระวังในการให้พระเข้ามาก่อนต่อมาก็หมดกลายเป็นหมู่บ้าน วัดก็เจริญขึ้น

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้กรมป่าไม้เพิกถอนพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูวัวบางส่วน บริเวณวัดถ้ำพระและวัดถ้ำบูชา วัดละ 400 ไร่

2.12 เรื่อง การกำหนดพื้นที่ป่าไม้ถาวร (สวนป่าชะอำเดิม/ศูนย์ฝึกอบรมการป่าไม้ชะอำ)

ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า

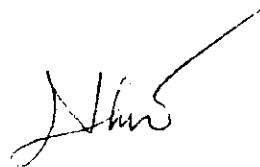
เลขานุการ ชี้แจงให้ที่ประชุมทราบว่ากรมป่าไม้มีความประสงค์จะกำหนดพื้นที่ป่าไม้ถาวรประมาณ 622 ไร่ ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ซึ่งเดิมเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ต่อมาในปี พ.ศ.2482 กรมป่าไม้ได้ปลูกสร้างสวนป่า และดูแลมาโดยตลอด ปี พ.ศ.2538 กรมป่าไม้ไปจัดตั้งเป็นศูนย์ฝึกอบรมการป่าไม้ชะอำ ปัจจุบันพื้นที่มีการฟื้นคืนสภาพตามธรรมชาติ มีพรรณไม้และสัตว์ป่าจำพวกนกอาศัยอยู่หลายชนิด ประกอบกับที่ดินบริเวณนี้มีราคาค่อนข้างสูงเป็นที่ต้องการของบุคคลทั่วไป หากไม่ประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแล้ว พื้นที่ดังกล่าวนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงสภาพอย่างแน่นอน เนื่องจากมีผู้มาขอให้ทำประโยชน์มากมาย

กรมป่าไม้จึงขอให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดพื้นที่ดังกล่าว เป็นเขต

ห้ามล่าสัตว์ป่า

มติที่ประชุม เห็นชอบให้กำหนดพื้นที่ป่าไม้ถาวร (สวนป่าชะอำเดิม/ศูนย์ฝึกอบรมการป่าไม้
ชะอำ) ให้เป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า

เลิกประชุมเวลา 16.30 น

(นายปรีชา รตนาภรณ์) ผู้จัดรายงานการประชุม
ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า

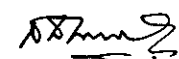
สำเนาถูกต้อง

(นายสุชาติ โภชนงค์)
นักวิชาการป่าไม้ 6๗

(นายพลอดประสพ สุรัสวดี) ผู้ตรวจรายงานการประชุม
อธิบดีกรมป่าไม้
กรรมการและเลขานุการ

สำเนาถูกต้อง

—

(นายสมพงษ์ สมบูรณ์เทศ)
เจ้าพนักงานป่าไม้ 5

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก
ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน
ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

เหตุผล

เนื่องจากบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ 222,257.50 ไร่ เป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใด มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นเทือกเล็กเทือกน้อยตามแนวชายแดนไทยลาว สภาพป่าเป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง และป่าดงดิบเขาที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสายไหลไปบรรจบลงสู่ลำโดมน้อย มีแหล่งน้ำ แหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เลียงผา ช้างป่า เสือโคร่ง วัวแดง กวางป่า หมาใน สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก อีกหลายชนิด และนกชนิดต่าง ๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพื้นที่ป่าให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ร่าง
พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่
ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม
ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
พ.ศ.

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่.....พ.ศ.
เป็นปีที่.....ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบล
ช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก
จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และ
มาตรา 33 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 อันเป็นกฎหมาย
ที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับ
มาตรา 31 มาตรา 36 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราช-
กฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน
และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม
ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้บริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบล
โนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

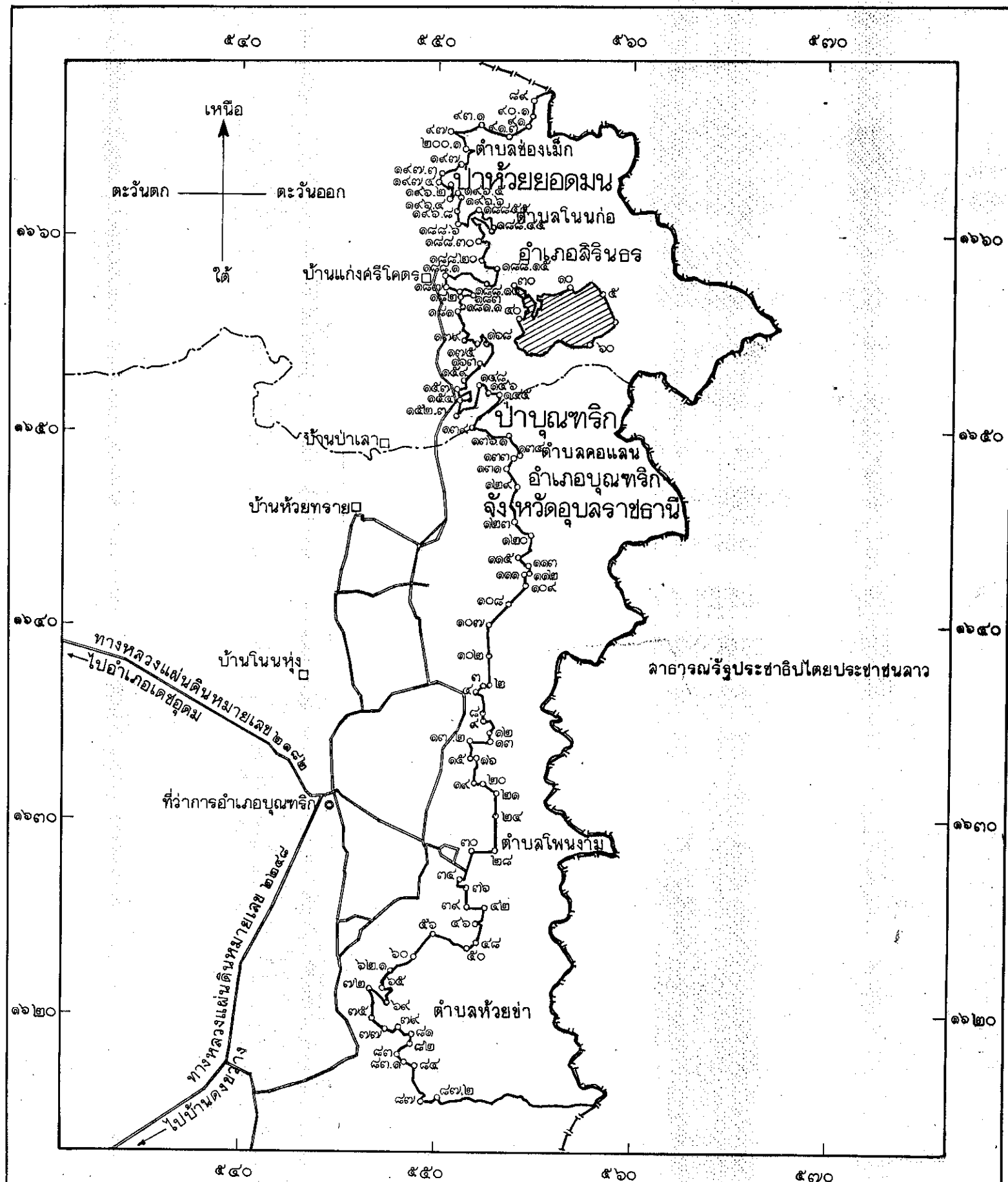
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณทริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ
อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณทริก จังหวัดอุบลราชธานี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ.

เนื้อที่ประมาณ ๓๕๕.๖๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๒๒,๒๕๗.๕๐ ไร่

มาตราส่วน ๑ : ๒๕๐,๐๐๐

เมตร ๕,๐๐๐ ๒,๕๐๐ ๐ ๒.๕ ๕ ๗.๕ ๑๐ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- ▨ บริเวณที่กั้นออกจากการเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
- +—+—+— เขตเส้นพรมแดนตามกฎหมาย ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- - - - - เขตอำเภอ เขตกิ่งอำเภอ
- == ทางหลวง ถนน ขยาย
- ที่ว่าการอำเภอ
- หมู่บ้าน บ้าน

(นายวินิจ ภูเนาวรัตน์)
ผู้อำนวยการสำนักงานอนุรักษ์สัตว์ป่า

(นายดำรงค์ พิเดช)
อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

คำชี้แจง

รายละเอียดประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่
ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม
ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
พ.ศ.

ตามความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า "เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขต แห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ดินที่กำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือ สิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง"

เนื่องจากบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ประมาณ 222,257.50 ไร่ เป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบ ด้วยกฎหมายของบุคคลใด มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นเทือกเล็กเทือกน้อยตามแนวชายแดนไทยลาว ด้านทิศตะวันออก สภาพป่าเป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง และป่าดงดิบเขาที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสายไหลไปบรรจบลงสู่ลำโดมน้อย เป็นแหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่ อย่างชุกชุม เช่น เลียงผา ช้างป่า เสือโคร่ง วัวแดง และสัตว์ป่าจำพวกเลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และนกชนิดต่าง ๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพื้นที่ป่าให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า โดยปลอดภัย ตลอดจนเป็นการรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกาเพื่อกำหนด บริเวณที่ดินดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 สืบไป

ร่าง

พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณฑริก ในท้องที่
ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม
ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ.

1. ประเด็นที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

ให้ความเห็นชอบร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และ
ป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม
ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

2. เรื่องเดิม

ด้วยกรมป่าไม้ ได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานสำรวจและควบคุมพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติป่าบุณฑริกและป่าห้วยยอดม่น จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อพิจารณาจัดตั้งเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
และรายงานให้กรมป่าไม้ทราบ ว่า พื้นที่ดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะกำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

3. ข้อเท็จจริง

3.1 ป่าบุณฑริกและป่าห้วยยอดม่น จังหวัดอุบลราชธานี มีลักษณะภูมิประเทศ
เป็นเทือกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นเทือกเล็กเทือกน้อยตามแนวชายแดนไทยลาว
ด้านทิศตะวันออก สภาพป่าเป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง และป่าดงดิบเขาที่สมบูรณ์ มีสัตว์ป่า
สงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เลียงผา ช้างป่า เสือโคร่ง วัวแดง กวางป่า
หมาใน สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก และนกชนิดต่าง ๆ พื้นที่ที่ประกาศเป็นเขตรักษา-
พันธุ์สัตว์ป่าไม่มีบุคคลใดมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินและไม่มีปัญหา
เกี่ยวกับราษฎรแต่อย่างใด มีความเหมาะสมที่จะจัดให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย
เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าหายากและสัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการป้องกัน
รักษาป่า จึงสมควรกำหนดพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

3.2 กรมป่าไม้ได้นำเรื่องเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
แห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2544 ที่ประชุมมีมติให้กำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตรักษา-
พันธุ์สัตว์ป่า

4. การวิเคราะห์ผลดีและผลเสีย

ผลดี

1. เมื่อกำหนดพื้นที่ป่าบุณฑริกและป่าห้วยยอดม่น จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็น
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จะเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาลในการที่จะกำหนดพื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้ได้
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของพื้นที่ประเทศ

2. เป็นการ ...

2. เป็นการสงวนพื้นที่ต้นน้ำลำธาร เพื่อให้มีน้ำหล่อเลี้ยงชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรม ได้ตลอดทุกฤดูกาล

3. ผลประโยชน์ทางอ้อม ได้แก่ เป็นแหล่งศึกษาวิจัยค้นคว้าทางวิชาการ การนันทนาการ การป้องกันภัยธรรมชาติ การรักษาสมดุลทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจไม่สามารถ คำนวณคุณค่าเป็นจำนวนเงินในเชิงเศรษฐศาสตร์ได้

ผลเสีย

- ไม่มี -

5. ความเห็น

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อ 3 และการวิเคราะห์ผลดี ผลเสีย ปรากฏตามข้อ 4 จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

เรื่องเดิม

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.

หน่วยงาน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ก. ความเป็นมา	ข. มติ คณะรัฐมนตรี คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง	ค. ผลการดำเนินการที่เกิดขึ้นแล้ว	ง. ความจำเป็น
กรมป่าไม้ ให้เจ้าหน้าที่ ไปสำรวจ และได้รายงาน ว่า ที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบุณฑริก และ ป่าห้วยยอดม่น จังหวัด อุบลราชธานี สภาพป่า ยังคงอุดมสมบูรณ์ มี พรรณไม้นานาชนิด และมี สัตว์ป่าอาศัยอยู่ชุกชุม โดยเฉพาะช้างป่า ซึ่งอาศัย ตามป่าบริเวณชายแดน ไทยลาว เห็นควรอนุรักษ์ ไว้เป็นเขตรักษาพันธุ์ สัตว์ป่า เบื้องต้น เพื่อจะได้ พิจารณาดำเนินการ ตามขั้นตอนต่อไป	- ไม่มี -	1. กรมป่าไม้ ได้มีคำสั่งให้ เจ้าหน้าที่ออกดำเนินการสำรวจ ข้อมูลเบื้องต้นตามแนวทาง การสำรวจพื้นที่ เพื่อจัดตั้ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่กรมป่าไม้ กำหนด และจากการสำรวจ ปรากฏว่า สภาพพื้นที่มีลักษณะ ภูมิประเทศเป็นเทือกเขา ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นเทือกเล็กเทือกน้อย ตามแนว ชายแดนไทยลาว ด้านทิศตะวันออก สภาพป่าเป็นป่าเต็งรัง ป่าเบญจ- พรรณ ป่าดิบแล้ง และป่าดงดิบเขา ที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร หลายสายที่ไหลไปบรรจบลงสู่ แม่น้ำลำโดมน้อย เป็นแหล่งน้ำ แหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดม สมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและ สัตว์ป่าคุ้มครองอาศัยอยู่อย่าง ชุกชุม เช่น เสือผา ช้างป่า	เนื่องจากความใน มาตรา 33 แห่ง พระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครอง สัตว์ป่า พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า "เมื่อ คณะรัฐมนตรีเห็น สมควรกำหนด บริเวณที่ดินแห่งใด ให้เป็นที่อยู่อาศัย ของสัตว์ป่าโดย ปลอดภัย เพื่อรักษา ไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่า ก็ให้กระทำโดย ตราเป็นพระราช กฤษฎีกา และให้มี แผนที่แสดงแนวเขต แห่งบริเวณที่กำหนด นั้นแนบท้ายพระราช กฤษฎีกาด้วย

เรื่องเดิม

หน่วยงาน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ก. ความเป็นมา	ข. มติ คณะรัฐมนตรี คำสั่ง ที่เกี่ยวข้อง	ค. ผลการดำเนินการที่เกิดขึ้นแล้ว	ง. ความจำเป็น
		วัวแดง กวางป่า หมาใน สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกอีกหลายชนิด และนกชนิดต่าง ๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพื้นที่ป่าให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า โดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป จึงสมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 2. กรมป่าไม้ได้นำเรื่องเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2544 ที่ประชุมมีมติให้กำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ดินที่กำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลใดซึ่งมิใช่ทบวงการเมือง"

เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.

หน่วยงาน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ก. ประเด็นสำคัญของปัญหา	ข. วัตถุประสงค์ของการแก้ปัญหา	ค. ความเร่งด่วน
ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดม่น และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	เพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 ที่บัญญัติว่า "เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยพลัดภัย เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขตแห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ที่ดินที่กำหนดให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านั้น ต้องเป็นที่ดินที่มีได้ อยู่ในกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง ตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลใด ซึ่งมีใช้ทบวงการเมือง"	ควรรีบดำเนินการเพื่อให้ป่าไม้และสัตว์ป่าได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

หน่วยงาน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ง. กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง	จ. ความเห็นของส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้อง	ฉ. สรุป
1. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 2. รายงานการประชุม คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า แห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2544 3. พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 4. พระราชกฤษฎีกา โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 มาตรา 161 5. พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 พ.ศ. 2545 มาตรา 106	คณะกรรมการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธาน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกได้ให้ความเห็นชอบแล้ว	เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมนและป่าบุณทริก มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นเทือกเล็กเทือกน้อย ตามแนวชายแดนไทยลาว ด้านทิศตะวันออก สภาพป่าเป็นป่าดิบแล้งผสม ป่าเบญจพรรณที่สมบูรณ์ แหล่งต้นน้ำลำธารหลายสาย ไหลไปบรรจบลงสู่ลำโดมน้อย มีแหล่งน้ำแหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เลียงผา ช้างป่า เสือโคร่ง วัวแดง กวางป่า หมาใน สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบกอีกหลายชนิด และนกชนิดต่าง ๆ ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพื้นที่ป่าให้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่อย่างถาวรตลอดไป เพื่อประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชน จึงสมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าห้วยยอดมน และป่าบุณฑริก ในท้องที่ตำบลช่องเม็ก ตำบลโนนก่อ อำเภอสิรินธร และตำบลคอแลน ตำบลโพนงาม ตำบลห้วยข่า อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ.

หน่วยงาน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ก. ผลกระทบต่อนโยบาย ของรัฐบาล	ข. ผลกระทบต่อความรับผิดชอบ ร่วมกันของคณะรัฐมนตรี ต่อรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ	ค. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ในภาพรวมหรือเฉพาะท้องถิ่น
เป็นการสนับสนุนนโยบาย ของรัฐบาลในการกำหนด พื้นที่ป่าอนุรักษ์ให้ได้ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของพื้นที่ประเทศ	- ไม่มี -	เมื่อรักษาพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบุณฑริก ท้องที่จังหวัดอุบลราชธานี ทำให้มีน้ำหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรม ของราษฎรได้ตลอดทุกฤดูกาลในปริมาณ ที่สม่ำเสมอ อันเป็นการยกระดับฐานะ ทางเศรษฐกิจของราษฎรในท้องถิ่นให้ดีขึ้น

ผลกระทบของการลงมติของคณะรัฐมนตรี

หน่วยงาน กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ง. ผลกระทบต่อการเงินและ งบประมาณ	จ. ผลกระทบทางสังคมและ การเมืองต่อบุคคลกลุ่มต่าง ๆ	ฉ. ผลกระทบทางเทคโนโลยี
- ไม่มี -	- ไม่มี -	- ไม่มี -